

СТРАНЕ...

Јапански сељаци
плачу од радости

Токио, 14 децембар
Генерал Мак Артур изненада је издао наредбу о спровођењу аграрне реформе у Јапану. Да би спасао јапанске сељаке, који претстављају незнатан број од 80% становништва Јапана и „који вековима живе под феудализмом и стењу у положају роба“, он наређује да се земља одузме од оних велепоседника који не воле да ору и да копају и да се малим сељацима омогући куповина њихове земље на дугорочну отплату. Предвиђене су мале годишње рате.

Чим је ова наредба објављена, јапански земљорадници почели су да плачу од радости што их овако смишљено и изненада усређи генерал Мак Артур. Многи од њих тврде да ће њихови чукунуци успети да отплате земљу велепоседницима и да се курталишу велепоседника.

ЕДА ЂАНО У НЕВОЉИ

Рим, 14 децембар
Интернирана у једном дворцу на острву Липари, Мусолинијева ћерка Еда Ђано затражила је да јој се повећа месечна „апанажа“ која сада износи 14.000 лира.

Њен захтев подупири екскрал Петар, преко својих претставника у Риму Живка Топаловића и Адама Прибићевића.

БИВШИ КРАЉЕВИ ОДЛАЗЕ
У ШПАНИЈУ

Лондон, 14 децембар
Поводом вести да је Дон Хуан позван у Шпанију да заузме престо, сви бивши краљеви који просто не знају куд да се дену изјавили су жељу да пођу с њим.

— Кад Шпанци могу да издржавају четрдесет хиљада Немаца и да трпе оно што мало који народ може, зашто да не издржавају и да не трпе и пет-шест краљева и њихову свиту?! — објаснио је један од њих.

У том циљу бивши краљеви су основали Одбор за иселење краљева у Шпанију. За председника овога одбора изабран је белгијски краљ Леополд, за потпредседнике бивши румунски краљ Карол и албански Ахмед Зогу. За секретара изабран је Ото Хабсбуршки, а за благајника бивши југословенски краљ Петар II, који се за време овога рата показао као одличан финансијски стручњак. Чланови су остала европска и ваневропска краљевска творабија.

САЛАШИЈАДА

Будимпешта, 14 децембра
Ма да је на суђењу стално хесовао и рибентроповљавао, најлавалскији претседник Мацарске владе за време рата Салаша дочекао је најквислиншкију судбину.

ПОСЛЕ УКИДАЊА ЦЕНЗУРЕ У СССР

Дописник „Јунајтед преса“, поводом укидања цензуре у СССР, јавио је својој агенцији да је положај страних дописника отежан, јер их је „досада цензура снабдевала вестима.“

— Хало! Хало! Мистер Херст! Немам ништа да јавим — до нове тешкоће.

Укинута је цензура!

ЈОШ О НАЦРТУ УСТАВА

ПРИМЕДБЕ НА НАЦРТ УСТАВА

Ваша екселенцијо Господине уреднице,

Поштована редакцијо,

Цењени читаоци!

Чиним вам особиту част што се као познати стручњак за уставна питања обраћам управо вама, достављајући вам моју критику нацрта Устава уверен да ће изнете примедбе и неслагања баш преко вашег цењеног листа бити најозбиљније схваћене.

Прва и основна махна нацрта новог Устава у односу на раније уставе Југославије је у томе што писац овог чланка није ни де јуре ни де факто учествовао у његовом састављању (Види устав из 1918 године, (Сабрана дела I књига I страна).

Да је то био случај не би било потребно да се нацрт шаље на мишљење народу, јер би Устав био тако вешто смишљен и сачињен да народ заиста не би могао ништа приметити а

још мање би се народу дала прилика да шаље своје примедбе (Види устав 1930 године II књига 2 страна).

Да би се уштедео труд око преправки нацрта предлажем да се нацрт Устава одмах де леге лата одбаци у основи и у начелу а де леге ференда писцу овог чланка повери састав нацрта новог Устава. (Види I књига сабраних писама Дражи Михајловићу).

Колико би немогуће било исправљати предложени нацрт Устава најбоље се види из прве тачке која је сва развучена низом речи које би се могле слободно изоставити пошто за нас ништа не казују, као на пример: федеративна, народна, заједница равноправних народа, итд. Зато, за нас стручњаке у државним питањима, који уметмо да се снађемо у пословима и без непотребног објашњења, било би довољно кад би I тачка напро-

сто гласила: „Југославија је држава“, а све остало могло би се оставити.

»Сваки грађанин треба да погине на прагу свога дома«

Чл. 41 нацрта Устава гласи: „Одбрана отаџбине највиша је дужност и част сваког грађанина“.

Ми смо доле потписати горе наведени члан Устава прочитали са највећим олушевљењем и одобравањем. Још 6 априла 1941 године, дакле не знајући за овај пројект Устава, ми смо издали наређење нашем народу „Нека сваки грађанин погине на прагу свога дома“.

Одиста, одбрана отаџбине мора бити најсветија дужност сваког грађанина. Ми би додали „и војника“. Што се тиче генерала, сваки који иоле познаје вишу војну стратегију, мора признати да се на генерале чл. 41 Устава не сме да односи. Ако би неки генерал, не дај Боже, у

...ВЕСТИ

Мањи инциденти у
Буенос Аиресу

Буенос Аирес, 14 децембра
Званично се саопштава да је приликом једног митинга демократских странака дошло до мањег инцидента. Профашистички елементи изазвали су гужву и у њој на брзу руку убили дваесетриес људи после чега је полиција ухапсила пет-шест хиљада грађана који су присуствовали митингу. Иначе, до озбиљнијих инцидента није дошло.

КУД СВИ ТУРЦИ, ТУ И
ГОЛИ ХАСАН

Рим, 14 децембар
Италијански лист „Либерта“ оштро је напао суд који је пустио на слободу познатог ратног злочковца Стефана Шчурла. На то су поротници изјавили:

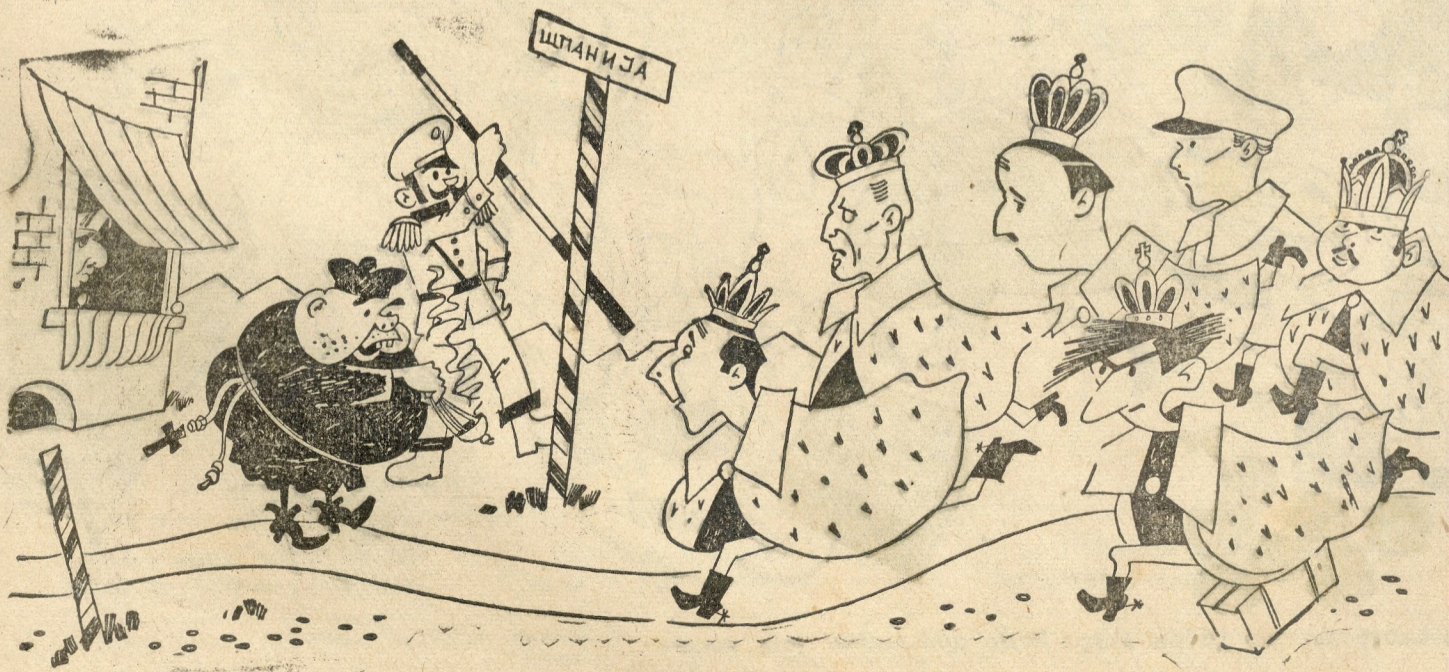
— Кад се по Италији слободно шетају толики Мусолинијеви генерали, који су стотине села у Далмацији и Словенији спалили и побили десетине хиљада људи, и кад се по њој шетају и толики други међународни злочинци за којима вешала плачу, нема смисла дизати ларму због једног Шчурла који је цвеће према њима.

СПРЕЧЕНО САМОУБИСТВО

Рим, 14 децембра
Потпуковник Паоло Меџи, који је и сада у служби, хтео је да изврши самоубиство због тога што је изгубио одликовање добијено од генерала Франка.

ЕЛДОРАДО ЗА КРАЉЕВЕ

Генерал Франко позвао је претендента на шпански престо Дон Хуана да се врати у Шпанију.

Предлажемо да се члан 15 нацрта Устава који гласи: „У циљу подизања народног благостања и правилног искоришћавања свих привредних могућности и снага, држава даје правац привредном животу“, због бољег разумевања унесу извесне измене које се односе углавном на ред речи.

Члан 15 по нашем предлогу требало би да гласи: „У циљу подизања благостања држава даје правац привредном искоришћавању народних снага и живота до свих могућности“. Савез индустријалаца и ратних добитника

НАРОДНА ЛИРА

Овим шором јагодо, овим шором јагодице,
Овим шором реакције нема.

Што имало, јагодо, што имало, јагодице
што имало, све се разбежало.

Што остало, јагодо, што остало, јагодице,
што остало у рупу се дало.

СНАГА АУСТРИЈЕ У НОВОМ ИЗДАЊУ

Естерајхише Фолкспартај, која је за време Хитлера као хришћанско-социјалистичка странка била главна подршка нацизма у Аустрији, а пре њега најизразитији носилац црно-жуте реакције, решила је да ревидира свој програм с обзиром на нову ситуацију створену поразом хитлеризма у овом рату.

Вођство странке, пошто је констатовало да је пропала политика коју је водило до овога рата и која је Аустрију увукла у Други светски рат, одлучило је да се врати на традиционалну политику коју је странка водила још у царској Аустрији и која је Аустрију увукла у Први светски рат.

Код добро познатих љубитеља црно-жуте традиције на Западу овај скок уназад бивше хришћанско-социјалистичке странке радосно је поздрављен као крупан корак унапред у развоју политичке ситуације ново-старе Аустрије

ОШТРО ОКО

„Киш Ујшар“, орган странке малих поседника, донео је чланак Габора Гулашиа, који је за време избора био у Београду.

ГУЛАШИ: «О југословенским изборима није лако писати. Југословенски устав је тако компликован да је чак и новинару са оштрим оком потребно више дана да разуме за кога и за шта је Југославија гласала.»

ТУРСКА ДЕМОКРАТИЈА

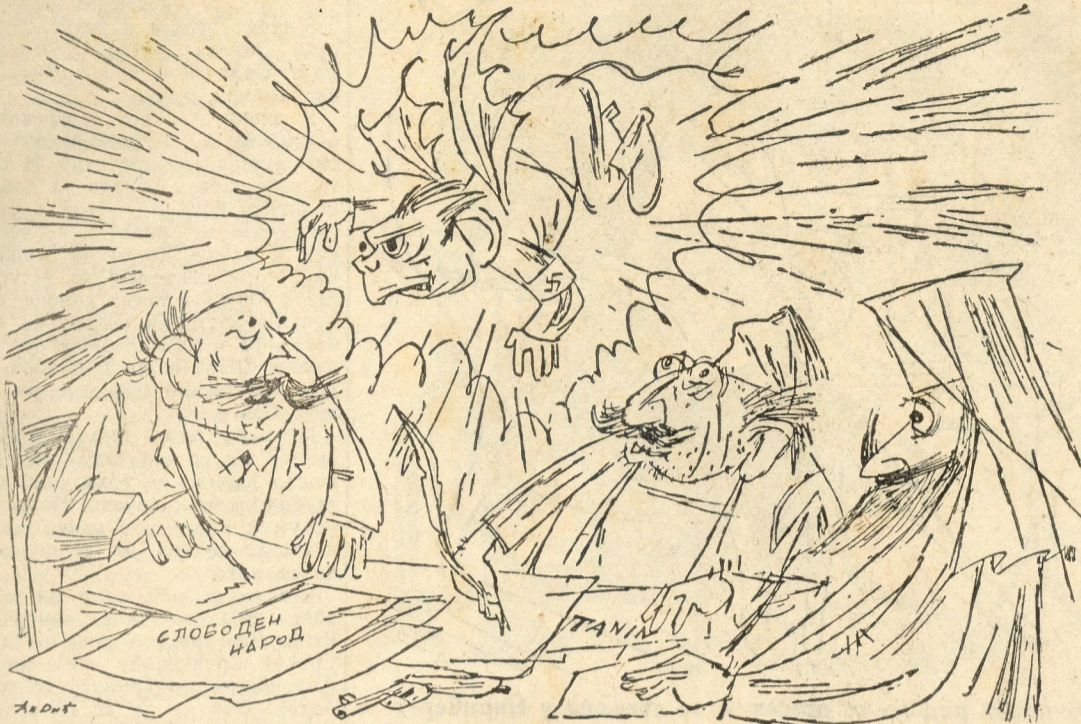
4. децембра профашистички студенти, кадети војне школе, и преобучени полицајци уништили су у Цариграду просторије демократских листова, и неколико књижара које су продавале совјетске књиге. Демонстранти су избацивали антисовјетске пароле и носили транспаренте са написима: „Ниједна демократска земља нема такве слободе као што има наша“...

ЈАЛЧИН ЕФЕНДИЈА: — После ових спонтаних манифестација, мислим да ће све земље спонтано признати нашу демократију!

ПРИВИЋЕЊЕ

Крста Пастухов написао је један чланак у листу „Слободен народ“ под насловом „Привићење“, у коме назива бугарске комунисте антинационалним, јер признају постојање македонског народа.

— Смири се, душе, ми настављамо твоје дело!

СУЂЕЊЕ У НИРНБЕРГУ КО КОГА ПРАВИ ЛУДИМ У НИРНБЕРГУ

Нирнберг, 14 децембра

Као што је познато, Рудолф Хес је пре кратког времена дао изјаву пред Међусавезничким војним судом, да је потпуно паметан и да се само прави луд да не би морао да одговара на тугаљива питања суда.

Ова изјава Хесова изазвала је праву сензацију међу учесницима Нирнбершког процеса, јер су Хесова улога као заменика Хитлеровог и његов чувени лет у Енглеску за време рата, још увек обавијени белим велом тајанствености.

Међутим, убрзо после ове изјаве, у Нирнбергу су дошла три позната британска психијатра и тражила да одмах прегледају Хеса. После детаљно извршеног прегледа и дугог консултовања међу собом, психијатри су поднели извештај у коме доказују да је Хес

луђи него што је икада био и да није у стању да одговара пред судом.

Тврди се да је овај извештај довео нирнбершке судије у велику недоумицу. Они сада никако не могу да изведу начисто ко је у ствари луд а ко се прави луд и друге хоће да направи лудим...

ИСТЕКЛО МУ БОЛОВАЊЕ

Нирнберг, 14 децембра

Како се јавља из Нирнберга, гестаповач Калтенбурнер данас је заузео своје место пред међународним судом и сео у клупу између Хеса и Геринга, пошто му је истекло боловање.

За време одмора изјавио је новинарима да је дошао само да се поздрави с колегама, јер очекује решење суперревизионе комисије која ће га огласити за стално неспособног и пустити кући. Његов бранилац предложио је да му се одобри боловање у околини Салцбурга у друштву Крупа фон Болена.

ДА ПРЕКРАТЕ ВРЕМЕ

Нирнберг, 14 децембра

Англо-америчка полиција ухапсила је госпоњу Јулиуса Штрајхера и маршала Јодла. Сазнаје се да је ово хапшење извршено на молбу њихових мужева. Услед дугог трајања процеса постало им је досадно, па су замолили да им се пошаљу и жене како би прекинули време.

МНОГО ОБАЗРИВОСТИ

Нирнберг, 15 децембра

У Нирнбергу се мисли на све! Оптуђеним: Герингу, Рибентропу и другим свакодневно стижу стотине писама од самих Немаца која су пуна горчине, али се ова писма не уручују оптуђенима „да им не би наудила“ — како се изјављује са званичног места.

Занимљиво би било знати да ли ће се овим џентлменима моћи донети груба и непријатна пресуда, и — ако буде донесена — да ли ће им се моћи саопштити, пошто би им, свакако, наудили!

ЕПОХАЛНА ОДЛУКА Г. ФОН ЈАЛЧИНА

Истанбул, 14 децембра

Велики турски новинар г. Цакид фон Јалчин одлучио је да да своје листу име које потпуно одговара његовој садржини те ће се „Танин“ убудуће звати „Таниншер беобахтер“.

НИЈЕ СЕ НИ ДОГОДИЛО...

Нирнберг, 14 децембра

Кад је нирнбершким оптуђеним приказан филм у коме се они појављују као главне личности на свемогућим фашистичким манифестацијама, оптуђени су изјавили да су они тада били само филмски глумци.

БЕЛА НЕДЕЉА У ИСТАМБУЛУ

Истанбул, 14 децембра

У Истанбулу су увелико почеле Покладе — барем за полицајце који се прерушавају у грађане и овако прерушени у »народ« демолтирају просторије демократских листова и часописа.

Сутрадан пак полицајци понова облаче своје униформе и свечано обећавају — ма да им то обећање нико не тражи — да ће похватати изгреднике.

УЛТИМАТУМ НЕМАЧКИХ ПОЛИЦАЈАЦА

Берлин, 14 децембра

Сматрајући да нису довољно наоружани, немачки полицајци у Хесену ултимативно захтевају да им се, поред карабина, доделе бацачи мина, тенкови и тешки топови.

ДОГАЂАЈИ У ЛУКСЕМБУРГУ

Луксембург, 14 децембра

Претседник владе Пјер Дипон дошао је у сукоб са шефом полиције Пјером Дипоном. Нову владу образоваће министар финансија Пјер Дипон.

ЕНЕРГИЧНЕ МЕРЕ ПРОТИВ РАТНИХ ЗЛОЧИНАЦА

Париз, 17 децембра

Све савезничке новине објавиле су ових дана вест да је стрељан први ратни злочинац у Немачкој — неки официр који је скривео смрт неколицине савезничких заробљених војника.

Сви поменути листови сматрају и славе тај догађај као велики успех савезничке ствари, што је можда и тачно али би се савезнички народи свакако више радовали да је, пола године после победе над Немачком, стрељан не први већ последњи ратни злочинац.

РЕПАТРИЦИЈА

Недић: — Е, мој Анте, изгледа да смо тако прекардашили, па неће ни да нас репатрирају!...

ПРЕСЛУШАВАЊЕ ИНДОНЕЗИЈАНСКОГ ЗАРОБЉЕНИКА

Једна енглеска агенција донела је вест да су Јапанци организовали устанак у Индонезији

— Признај, да су Јапанци организовали устанак!...

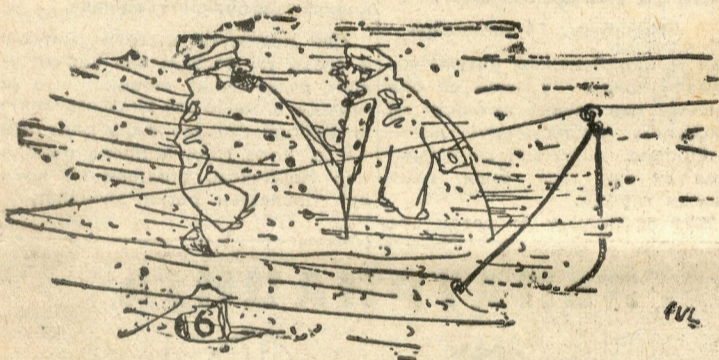
САЛЕПЦИЈА ЗА БОЗАЦИЈУ

Олга: — Слушај Павле, било би ред да се пријавиш за сведока у Нирнбергу да кажеш коју добру реч за Геринга.

Павле: — Ја бих то учинио, али се бојим да се успут не деси да ко други каже коју добру реч за мене.

РАДИО МИЛЕВА

— Чуо сам, море, да из Русије иде неки страхан талас хладноће. Кажу да јачег није било за последњих 70 година.

— Не бој се! Отуда нам досада није шкодио ниједан талас.

РАЗГОВОРИ НЕУГОДНИ

Стрипоманија

— Чиме се бавиш?
— Издајем...
— Кога?
— Не кога, него шта...
— Добро, али откуд то да се ти посветиш издавању? Колико се сећам, сем програма трка и каванских јеловника никад ништа ниси читао.
— Врло важно! Не читам ја, пријатељу драги, ништа ни сада. Шта више, ја издајем баш за оне који не воле да читају.
— Да не издајеш, случајно, порнографске слике?
— Ниси баш стопроцентно погодио, али си углавном на правом путу. Уосталом, није рђава ни твоја идеја о издавању порнографских слика. Мораћу да је разрадим. Дакле, буразери, ја ти издајем стрипове.
— За кога?
— Ама, рекох ти малочас: за оне који не воле да читају, за лене мозгове, односно за мозгове који су на путу да се олене, чему ја, богами, знатно доприносим. Узмем ти ја неко књижевно дело, сасвим свеједно које, само да је од чувеног писца, па ми мој књижевни референт, иначе бивши инкасат, најурен због провере, направи од тога дела салату. Од Толстоја он ти прави руску салату, од Мопасана — француску...
— А од Шекспира сигурно прави енглески доручак, пошто никаква нарочита енглеска салата не постоји?

— Тако нешто... Е, ту његову салату ја лепо дајем у рад моме илустратору који, додуше, нема појма о цртању, али ми је неки рођак. Помало је кретеност, па понекад побрка текстове, али не мари ништа: његови цртежи никад ни из шта не личе, па је сасвим свеједно...
— Па ти ћеш и последњу пару на томе да изгубиш...
— Чак и у том случају био бих, што кажу, на својим парам, али нисам ја од оних фрајера који упадају у нерентабилне послове... Пре рата, чујем, на рђавим књигама много се више зарађивало него што сад промућуран човек може на њима да заради, али ја не жалим.
— Али писци које ти стрипујеш преврћу се ваљда у гробовима!
— Баш ме брига! Нисам их ја тукао по ушима да пишу та њихова дела. Мораш да знаш, уосталом, да ја у неку руку подносим жртве за књижевност: ономад ме је неки човек истукао... Каже да кварим младеж тим стриповима, да је одвраћам од књиге.
— Чудим се!
— И ја се чудим: није имао баш никаквог разлога да ме туче.
— Море како да није имао! Ниси ме разумео: не чудим се ја што те је он истукао, већ се чудим што те нису пребили сви, чија су деца купила твоје стрипове...

НАРОДНЕ ПОСЛОВИЦЕ

(Скупно Јеж Караџић)

Пазарио као пас на вашару.
Поп кобилу јаше, а кобилу тражи.
Пошета миш по рафу, па обори сунђер те ми разби главу.
Продај оца па купи магарца те се наслађај на њега.
Пут широк а врата отворена.
Заљубио се као свети Анте од Падове у печено прасе.
Из препуна чанка није греота одскрнути.
Каква је она тига која у своје гнездо товари.
Ко се на краљевској работи прекине, није га вриједно у гробље закопати.
Куд гођ се ђаволи гоне, до попа се догоне.
Чула чула од чуле.
Сад се људи не калуђере да се спасу, већ да се напасу.
Погледај му рило,
Па му реци Гаврило,
Помешај се у мекнање, свиње ће те изести.
Поју богу мојему за готове новце.
Није сваки човек, који гаће носи.
Није залуду бог дао кози дугачак реп.
Путуј ти, оче игумане, а не брине се за манастир.
Тешко томе, ко зловора нема.
Што виси, то и отпада.

ШКОЛА СТРАНИХ ЈЕЗИКА

Гилетов абер

Инстанбул на Босфору, 14 децембра

Живим сербез и рахат, што реко Милан Недић дибидуз фајн. Овде ти је прави ценет за нас кремен борци.

У акшам крећем с ефендије по механе да слушам медну песму хурнија уз мезетлуке. И све то цаба. Сечем бонови од добру политику коју сам водио, а царски хазнадар плаћа и не записује у рабош. То ми је пешкеш за Тројни пакт што га ујдурисах с Мачка а после дошоше сурунтије из глупи народ па све баталише и нама дадоше сургунаш. Што ме ви још због то државотворство резилите ич ме није брига.

Него, буразери, шта је с моји атови? Ко ти сад јаше? Ако су нешто харили на грке, пошали те овамо, биће заувар. Пошали те ми и кирију од моје многе куће, да се зна ко је чорбаци човек и газда.

Све си је шен, само ми мука због што се тиче камеради. Prinz Paul некако шмугну, а и Срећку Срећковићу није лошо. Ама, цанум, за Геринга ме срце боли. Одкуда па да ги задеси такав белај? Да је мало мућнуо сас ону велику главурду, укачио

би се на афијонче и дориптуо овамо па да живи ко бубрег у лој. А наш либе фирер, ех, Алах рахметолсун, сад се башкари у ценет код своје Провиђење и сеири.

Овде има пуно наши пријатељи. А понајвећи је ефенди Јалчин. Алад да му је што нише против Југославију брез краља!

Има хефта дана како овде беше цврсто за гуланфере из противнички табор. Пуцаше пенцери и пршташе калдрма од цеву против проклету демократију која и мене отера с влас у други милет и прогласи ме за муратина, што се код вас тамо каже издајник.

У Југославију дошо други вакал, похасила се раја и узела све у своје руке па сама себи кроји шубару. Ама јок, не може тако. Има да бидне брука и белај, либес Алах, ако тако продужите без нас инострани државници, специјалисте за домућивање и ехт политику.

Тражите, бре, да се врнем да узмем државни послови у своје руке са ово ново турка искуство.

Патриотски селам од

Гиле

Помозимо Немцима!

Лорд од Селборна, конзервативни члан парламента, предложио је да се немачким женама помогне на тај начин што ће се оне запослити у енглеским домовима.

— Уелком, дарлинг!

ТАКМИЧЕЊА ПО НАДЛЕШТВИМА

Одељење за здравствено старање ИНО за град Београд расписује такмичење за одржавање чистоће у канцеларијама, надлештвима и установама у Београду. Такмичити се могу само оне установе и надлештва, државна,

градска и приватна, која могу да докажу да се њихове просторије чисте само с мене па на уштеп. Малобројне установе у којима све блиста од чистоће, јер је, ето тамо некоме пало на памет да и о томе поведе рачуна, не долазе у комбинацију.

РЕКОРДЕРИ

На подручју Јулиске Крајине која се налази под савезничком управом прегажено је у току три месеца 1.502 особе.

Београдски шофер: — Нисам ни ја мачји кашаљ!

У ЗНАКУ НАЦИОНАЛНЕ САРАДЊЕ

Мадрид, 14 децембра
Агенција Стефани јавља:

У Мадриду је потписан трговински уговор између италијанске владе и владе генерала Франка. После потписивања уговора, генерал Франко је приредио велику свечаност, на којој су присуствовали делегати италијанске владе, виши функционери Франковог режима, претставници Немачког центра у Шпанији, претставници Ватикана, делегати странака, покрета и личности које су спроводиле политику „немешања“ за време иностране интервенције у Шпанији од 1936 до 1938, затим остаци командног кадра Плаве дивизије, претставници Црних кошуља које су се бориле за окупацију Шпаније, итд. Генерал Франко одржао је на пријему говор у коме је, обраћајући се италијанској делегацији, рекао између осталог и ово:

„То што сам ја ту, што ја с вама закључујем братски трговински уговор, — имамо да захвалимо, поред осталих, вашем и мом вођи, мученику Бениту Мусолинију (Поклици: „Слава!“). То што ви данас, међу првима склапате трговински уговор са Шпанијом Фаланге, — такође треба да захвалимо делу, утицају, традицији вашег и мог вође, мученика Бенита Мусолинија. (Поклици: „Слава! Слава!“). То што моја Фаланга и данас влада у Шпанији, што се и нама пружају руке сарадње и руке помирице с разних крајева

света, знак је да Дух великога Дучеа још увијек постоји у свету, да лебди над нама, да нас све везује светлим зракама братства и сарадње. (Поклици на пет језика!)

ГРЧКА АМНСТИЈА ЈЕ ВРЛО ШИРОКА

Атина, 14 децембра
Грчка влада одлучила је да примени амнестију чак на учеснике Тројанског рата и других ратова вођених пре Христа па ће стога изостати њена брза примена на народне борце из прошлог рата.

ИСПРАВЉЕНА ИСПРАВКА

Штокхаузен, 14 децембра
Тврђење да се северно од Штокхаузена налазе организоване немачке трупе које броје 100.000 људи показало се потпуно нетачно, а није шта више, сасвим тачна ни изјава меродавне енглеске личности да има само 99.000 тих војника. Накнадно је утврђено да су се два војника пресвукла у цивил те укупан број износи знатно мање и од оне друге цифре — 98.998.

ДИСКВАЛИФИКАЦИЈА

Лондон, 14 децембра
Индонезиска влада упутила је предлог да се Индонезија прими у организацију Уједињених нација. Влада је свој предлог мотивисала херојском борбом индонезиског народа за слободу и независност коју је он показао својим устанком против империјалистичких експлоататора.

Предлог је, како се тврди, одбијен због мотивације.

НЕ УКРАДИ!

Пред народним судом у Загребу одговарало је осам часних сестара - милосрдница због шверца украдене коже

Молимо да нам се као олакшавајућа околност узме у обзир да смо, мимо праксе наше браће са Широког Бријега, радили само са говеђом кожом...

„БРЗА ПОМОЋ“

Бирократа из Завода за социјално осигурање: — Чиновничке Савићу, сада можете отићи на боловање пошто се навршило 10 месеци од дана вашег запослења.

Међу шпекулантима

Окружни народни суд у Јагодини осудио је на свега седам година робије Благоја Јоцића, власника рудника који је активно сарађивао са окупатором и проузроковао смрт неколицини људи.

— Да проширимо ми наш посао и на Јагодину — тамо је суд добар!

ПОЛИТИЧКА СИТУАЦИЈА

ПОСЛЕДЊА ВРЕМЕНА

Алексинач, 14 децембра
По сектору шпекулације задужили су себе Драгољуб Вујичић, претседник, и Велибор Стојановић, секретар народног одбора села Добрујевца. Ма да су црноберзијански посао одлично обављали, наједном су се умешале среске власти, ухапсиле их и заплениле им 250 ашова, 311 попата, више ловачких пушака и муниције и разне друге гвоздене робе. Иако су на саслушању изјавили да су ове ствари чували за сопствену употребу, они из Алексинаца нису им поверовали, већ су их суду предали и тешка ће мучка бити да се све то весело и људски сарши. Добрујевчани су просто бесни због ове неувиђаности среских власти и сматрају да су настала последња времена кад се, ето, неко са стране меша у приватне послове органа народних власти.

ЧУЂЕЊЕ ПОДНАРЕДНИКА СРЕТЕНА

Ужице, 14 децембра
Бившом овдашњем жандармеријском поднареднику Сретену никако не иде у главу да неки збор или конференција може да се одржи а да на њима неко не буде бивен као во у купусу. Иако нема бирачко право због неке ситнице из доба окупације, он од ослобођења до данас стално одлази на зборове и конференције и никако не може да се начуди зашто се грађани не потуку. Ни њега још нико није кроз руке пропустио, ма да га многи из прикраја често одмеравају.

ДОСЕТЉИВИ ЛОВАЦ ИЗ ПЕТРОВЦА

Петровац на Млави, 14 децембра
На оригиналан начин лови зечева један овдашњи ловац. Без пушке и муниције он свакога дана одлази у поље, легне потрбушке на снег, покрије се потпуно као снег белим чаршавом, а испред себе, на дохват руке, стави главицу купуса. Кад зечеви навале на купус, он их хвата као од шале, трпа у врећу и живе носи на пијаци.

РЕКОРД БИВШЕГ СРЕСКОГ ПОГЛАВАРА

Пожаревац, 14 децембра
Више од две милиона пута опсовао је мајку разним ухапшеним лицима, око сто педесет хиљада лица је ишамарао, ухапсио њих осам хиљада, око две хиљаде њих

чизмама изгазио, четрдесет шест избора успешно спровео и две куће стекао за тридесет година службе један бивши срески начелник који сада живи у околини Пожареваца. Овај ревносни предратни државни чиновник скроман је и тврди да су га неки полициски писари који су већи број година службе провели у Београду превазилазили у ревности.

КРОЗ НАШУ ЗЕМЉУ КРАЉЕВО КОРИСНО ДЕЛО

Осијек, 14 децембра
Један Осјечанин, који се прези ва Краљ, поклатио је Пропагандном одељењу осјечког Народног фронта извесну количину огревног дрвета и пиљевине. Према томе, погрешно је тврђење да ниједан краљ није у стању ништа корисно да учини за народ.

Не пада снег да помори свет, већ да свака зверка покаже свој траг, па су у многим крајевима наше земље многе и крупније и ситније зверке већ показале свој траг. Тако се ових дана на планини Велебиту ушло у траг големој звери усташком генералу

ОСВЕТА СЕОСКОГ ПАНДУРА

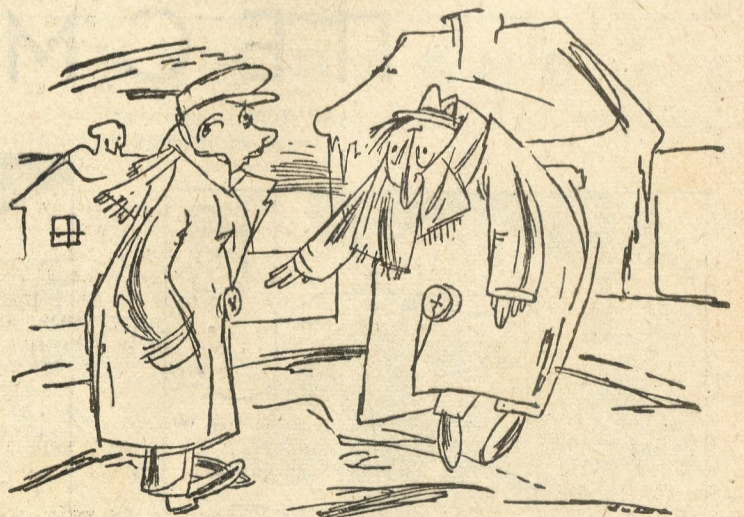
Азања, 14 децембра
Грдно се осветио претседнику овдашњег месног одбора бивши пандур и патролција Софроније Јанаковић. Зато што је претседник био против тога да се овај поново прими у службу, Софроније му је на очиглед многих људи, три пута плунуо под прозор и победоносно погладио брке.

Делку Богдашићу. Због великог снега, ова зверка није могла да побегне те је уловљена у својој јазбини.

И радници фабрике обуће у Борову одлучили су да раде осам сати бесплатно у месецу за обнову земље и за опустошене крајеве. Кад је то чуо бивши директор фабрике обуће у Борову Тома Максимовић огорчено је изјавио:

— Срам их било! Сад запели на раде цабе, а кад смо их ми пре рата терали да раде макар пола сата бадава, нису хтели ни да чују.

Разговор у Четничкој улици

— Шта ти је човече! Шта си тако збуњен!
— Мани ме: станујем у Принца Павла улици, мој отац у Кнегиње Олге, надлештво ми је у Драшковићевој, менза у Краљице Марије — а ја живим у Народној Републици Југославији.

ЈЕЖЕВА ПРИЧА

ОД КАПЉИЦЕ ПОПЛАВА

Ишао тако неки добри пиљар преко овога нашег привременог моста за Земун. Ишао честити човек, и на своју несрећу, успут читао наш борбени првоборачки стрип „Три угурсуза“. Читао, читао, па му се од многих авантура, херојства и разних родољубивих подвала тројнице угурсуза толико занијела памет, да уопште није пазио куд иде и на шта стаје.

Можда би се та културно-просвјетна делатност и политичко-самообразовање нашег пиљара још и добро завршило на „ползу и увеселеније“ свију нас (изузев оних који код њега купују) да однекле зли удес, ђаво или фронтовски речено, неки саботер није бацио на мост неку трулу крушку (можда је била баш из његове радње). И баш код најубудљивијег мјеста

Бивши дописник бивше „Демократије“, који се баш био затекао близу мјеста катастрофе, већ је у глави почињао свој оштроумни чланак: „Ви који најлазите на „обновљене“ мостове, оставите тестамент код „друга“ саобраћајца.“

Политички незаинтересован грађанин улазећи у један бифе, још с врата је значајно уздахнуо прилазећи својим познаницима:

— Еех, јевтине су њима наше главе!

Тај уздах имао је мобилизациски карактер. Одмах се „формирало“ интимно друштво и започео шапат.

— Шта је то било, човече?
— Ах, шта! — резигнирано је одмахнуо благодестиви грађанин. — Гину људи к'о муве. Да

— Не питајте, моје госпође, сломила се ђуприја на Дунаву, потопао се толики свет, пун воз народа.

— Ама која то ђуприја, слатка моја? — неумјесно је припитала једна баба, прави невјерни Тома. — Нема на Дунаву ђуприје.

— Како да нема, жено божја! И — брзо су сломили њезин опозициони став дискусии у тој интимној дискусији.

— Та откад се по новинама пише да партизани и Руси граде на Дунаву мост! Сигурно су јуче вршили пробу, па ето ти — потопао се толики невини народ.

Други дан већ се шапурало на једном журву:

— Тако је то, драга моја, кад они хапсе старе стручњаке и прокушане предузимаче — све им иде наопако: руше се мостови, падају скеле, триста чуда. Замислите: кажу да је у тој катастрофи настрадао и претставник једне велике стране силе. Сад ће се и они из иностранства мало тргнути и замислити се.

— Јест, јест, крајње је већ време да се иностранство умеша и да већ једном викне: Стоп! Доста је било и партизанског...

И тако шапат расте и расте: од једне капљице — читава поплава, од гњиле крушке — интервенција страних сила.

Б. Ђ.

ЦРНОБЕРЗИЈАНСКИ ИЗВЕШТАЈ У ЗНАКУ СТАГНАЦИЈЕ

У погледу понуде и тражње нарочито је забрањена нездрава појава велике тражње за ликвидацијом нашег стаљежа.

Наш шлагер-артикул биле су електричне грејалице. Она се изгледа употребљавају и за загревање многих охлађених срца, којима ово време не прија.

Наше пословне везе са Загребом, Љубљаном, Ријеком и Трстом знатно су олабиле услед нестручне интервенције органа народне власти.

На осталим сродним нам секторима стање је следеће:

Опозиционе девизе су претрпеле потпун фиаско. Многе опозиционе фирме су у ликвидацији али се уздржавају од јавне распродаје из разумљивих разлога.

Евентуалне акције ратне штете нас уопште не интересују, пошто је неизвесно када ће се вратити наш експерт за тај сектор др. М. Стојадиновић, а и због тога што још ни питања ратне добити нису прецишћена.

На иностраним тржиштима мења се курс.

(Из Главног одбора Црне берзе).

ТРИУМФ ПЕШАКА

— Хааа! Дошло је и наших пет минута. Згази сада ако можеш!

„СИНОЋ МИ ЈЕ ДОЛАЗИО ГОЈКО“

Културни живот у Београду нагло је оживео. Навјала на културне приредбе огромна је. После сваке свет не може просто да верује да се нешто тако сјајно може видети у нашем главном граду.

Тако, пре неки дан у једном београдском рејону одржана је успела културна приредба. Прво је друг Панта Пантић, професор физике у пензији, одржао предавање „О атомској бомби“, које је публика с пажњом слушала три и по сата, а онда је другарица Мица, домаћица, отпевала песме „Синоћ ми је долазио Гојко“ и „Дођи, лоло у мој стан“, па је познати мађионичар Рета Ретић наочиглед свих прогутао сабљу, извадио наполеон из носа једног клинца и ишао на рукама три фртаља сата. На крају је активиста Мика

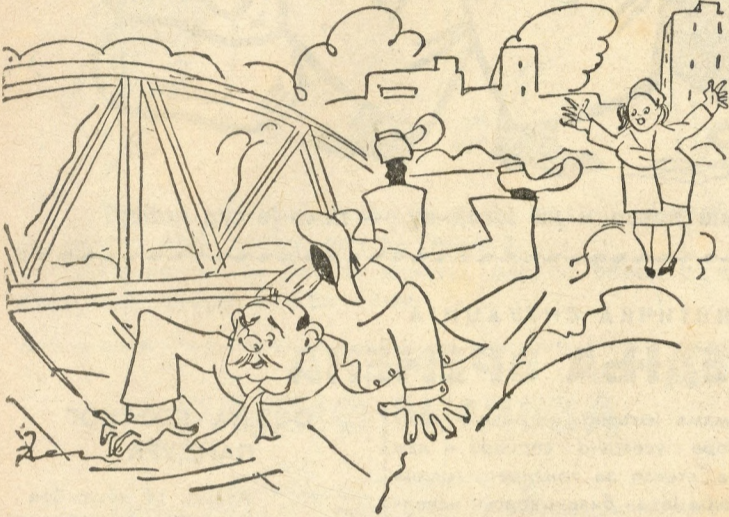
КАДА СЕ ДЕМОБИЛИСАНИ ВРАТИ НА СВОЈУ СТАРУ ДУЖНОСТ

— Хајде, чело да смањи одстојање, средина бочним померањем напред!...

УДЕСИТЕ ДА БУДЕ СМЕШНО

Једна београдска фирма пустила је ових дана у промет велику количину кекса који је справљен са ужегом машћу. Цена овог оригиналног кекса била је свега 100 динара по килограму. Домаћице које често очајавају кад им се маст ужегне немоју више да брину бригу. Све количине такве масти могу да продају тој фирми која ће их за добре паре пласирати натраг домаћинствима. Главно је да и та радња ради „за обнову“ и да болесни имају кекса у изобиљу...

у стрипу, кад три угурсуза дижу од Шваба „на бомбу“ пун камион санитарског материјала и предају нашим у шуми (благо нашим рањеницима!) друг пиљар наилази на ону гњилу крушку, оклизне се и — трас! — пружи се колико је дуг и широк на мосту. Прве знамените ријечи које је том приликом изговорио биле су: — Аух, бандити!

На кога су се те ријечи односиле, тешко је погодити: можда на онога ко је бацио крушку, можда на „Три угурсуза“ или на њиховог одговорног уредника Саву Недића, а можда, што је највероватније, на нашу народну власт, која чини такве злочиначке пропусте и не пази на личну безбједност грађана. Тек било како било, у истом тренутку једна је дама вриснула:

— Јух, идите ви сад преко њиховог моста, кад људи усред бела дана главе губе!

— Ама шта је то било? — припитао је један радознали, политички незаинтересован грађанин.

— Јух, још питате! — повикала је друга, добро обавијештена дама — пропале човјек у воду пред нашим очима. Ето ти њихових мостова и њиховог „ударништва“ у обнову.

ми је ко други причао, не бих поверовао, а овако — пред мојим очима провали се онај њихов мост, потопао се толики људи.

— Ја, ја! — злослутно је уздахнуо један дародавац „ћораво кутије“. — Кад се такве ствари дешавају овде у престоници, тако рећи пред очима страних дописника и светске јавности, каква ли се тек чуда догађају тамо негде у глувој провинцији, врагу за леђима. Тамо пропадају у воду читави камиони.

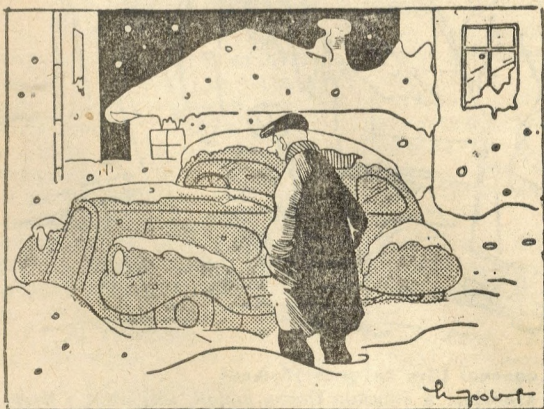
— Гле, пропадају у воду читави камиони! — конспиративно се запањено дебело бифеџија, страшни „крститељ“ вина и ракије, који је, по старој навици још из дана специјалне полиције, ловио разговоре својих муштерија. — Лепо смо, богами, почели.

И још исте вечери брижни бифеџија причао је у постели својој дебљој половини:

— Пази се кад будеш ишла у Земун по саламу: јуче се неколико камиона сурвало с моста у Саву. Ето ти њихових мостова и њихове обнове.

— Јух, главе ће нам доћи ти безбожници! — у страху је завапила бифеџика, па је једва дочекала јутро да се пожали сусјеткама.

ПЕСМЕ У СЛИЦИ

Крени, крени!...

Нема ми га Цојле да дође!...

Дуни ветре мало са Неретве!...

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ...

COPYRIGHT BY JEZ

Strip-II

БЕНИТО МУСОЛИНИ

ЈОШ ПОСТОЈИ — НА СЛИКАМА КЊИГА КОЈЕ БЕЛОГАРДИСТИ У ГОРИЦИ РАЗДАЈУ ДЕЦИ —

ЦРНА КАФА

СЕРВИРАНА У РОЗЕНТАЛСКОЈ ШКОЛИЦИ У РЕСТОРАНУ СТЕВАНА МИМИЦЕ „ДВА РИБАРА“ СТАЈЕ 30 ДИНАРА, А У ОБИЧНОЈ ШКОЛИЦИ У МАГАЗИНУ НА-МА — 4 ДИНАРА —

Крајем године 1945 РАСПРАВЉА СЕ У ЈАПАНСКОМ ПАРЛАМЕНТУ ДА ЛИ ЈЕ ЦАР ХИРОХИТО — БОГ!

ОД ЧЕТИРИ СЛОБОДЕ

СЛОВЕНЦИ У ЗАПАДНОЈ ДУЛИСКОЈ КРАЈИНИ ИМАЈУ САМО СЛОБОДУ ВЕРЕ... У БОЛА ВРЕМЕНА

ДОГЛАВНИК ДРАГОГ ЈОВАНОВИЋА ПЕТАР СИМОНОВИЋ Тврди на суђењу да је за време окупације имао две диктилографкиње само зато да им диктира своје песме и романе

ЦАРИГРАДСКИ «ДЕМОНСТРАНТИ» (ПРЕОБУЧЕНИ ПОЛИЦИЈАЦИ И СЛИЧНИ) НОСИЛИ СУ ТРАНСПАРЕНТЕ СА НАТПИСИМА: «НИЈЕДНА ДЕМОКРАТСКА ЗЕМЉА НЕМА ТАКВЕ СЛОБОДЕ КАО ШТО ИМА НАША»

НА ИЗБОРИМА У КОРУШКОЈ

УЧЕСТВОВАЛИ СУ И НАЦИСТИ И БИЛИ ЧЛАНОВИ ИЗБОРНИХ КОМИСИЈА —

ОПРОШТАЈ ОД КРУНЕ

Јављају из Лондона да ће се ових дана тамо приредити свечаност у вези опроштања породице Црногорчевића од њихове круне. За ову свечаност спрема се и врло леп програм. Суделоваће и сам краљевски брачни пар. Програм ће изгледати овако:

- 1) „Ку-ку-на-ма“ — дворска химна.
- 2) Опроштајна реч. У име Петра Последњег, који ће штедети грло за своју песму, говориће армиски генерал без армије г. Петра Живковић;
- 3) Лет, лет, птичице мале... пева хор бивших министара;
- 4) Ми знамо судбу, — рецитије једна врло угледна дворска дама;
- 5) Превари ме мангупско одело

Те ја одо' у најгоре село — пева Александра;

6) Петар Последњи отпеваће опроштајну песму својој круни:

Ни мислио никад нисам

Да те љубљех тако!... (На захтев публике може се и поновити).

Као последња тачка даће се савремена трагикомедија у два и по чина: „Све, све, али занат“,

врло поучна за краљеве без престола, у којој имају практична упутства за плетење рогозе. Главне улоге играју: Петар, његов таст и његова жена.

У беспосленим круговима Лондона влада изванредно интересовање за ову културну манифестацију.

(Јеж-прес)

БЕОГРАДСКЕ СЛИКЕ

„ЗАВЕЈАНИ БЕОГРАД“

Као што је сасвим нормално, у децембру је пао снег у многим нашим крајевима, па тако и у Београду, који би — сасвим нормално — волео да снег није пао. И као што је било уобичајено, новине су забележиле и фотографисале појаву снега. Само није сасвим нормално, на какав је начин репортер „Политике“ пропратио тај мрзли догађај. Ево неколико цитата из његове снежне репортаже.

„Кад су се пре три дана стидљиво помолиле прве пахуљице, свако је мислио да ће се оне брзо истопити па ће настати дани блата и лапавице а они прави снегови да ће нас „обработити“ тамо негде у јануару. Али је духуно (!) хладан ветар, а свод се прекрио оловним сивим облацима.

Баш свако није мислио да ће се стидљиве пахуљице брзо истопити, јер се оне пред Божић тако лако не топе, макар и не „дух-

нуо“ хладан ветар (Певајте отсад: „Духи“ (а не дуну ветре отуд од Баната...“).

„Старији сумњиво врте главом и забринито посматрају ову прерану снежну офанзиву...“ вели даље репортер, па изазива читаче да и они „сумњиво врте главом“ кад наиђу на овакву његову констатацију:

»Продавци кестења и слаткиша, ситни трговчићи којих је било на сваком углу, завукли су се негде да преспавају зиму да би се поново појавили са првим зрацима пролећног сунца. И глас продаваца новина некако се замрзао...“

Међутим, продавци кестења и „ситни трговчићи“ нису хтели да чекају »прве зраке пролећног сунца“, него управо у овим данима праве дупле послове па им не пада ни на крај памети да се „негде завуку“, а још мање да

„преспавају зиму“ као мачка. Историја Београда иначе и не памти да је икада у престоници неки жив човек „преспавао зимски сан“ нити да се продавцима новина „замрзао глас“.

»Белсап“ је упутио апел на грађанство да раскрчи трамвајске пруге, а репортер тврди: „И грађани, научени да сами помогну општој ствари, одазвали се“. Осим омладинаца ми и не виде смо жалост, грађане да раскрчују трамвајске пруге. Репортер је овако духовито закључио свој извештај:

„Снег се не шали, не престаје да пада.“

А у часу, кад су се ове новине појавиле на београдским улицама, снег се за инат репортеру нашалио и престао да пада!

Ето, не пада снег да помори свет, него да и новински репортери оставе на њему свој траг...

ВАН ПЛАНА

По плану „БЕЛСАП-а“ требало је да се отвори нова кружна трамвајска пруга...

— Јок брате, овај снег није био у плану!

СРБОХРАНА

Беше Србохрана а-де што за време швапске владе леп уграби фар. Шеф Јој био профа Један, теолог веома вредан, Срећков, скупштинар;

Ал' ни теолошко знање ни с Језезом друговање не добише бој: суд одмери без пардона три, безмало, милиона Србохрани тој! Пријава је скромно рекла: Србохрана није стекла скоро ништа знај! Скромност је врлина лепа, али правда није слепа — ту је весми крај...

КОРИСТИ ОД СНЕГА

Свуда веју снегови, побелеше брегови, ничу снежни сагови, мрзну наши трагови, ал' се народ весели, што се Јесен пресели, открише се збегови и четнички трагови!

ХЕС

Хес је збиља чудна глава која никад нема мира: сад лудака подражава, сад паметног — симулира.

ОПЕРЕТА

Зогу ће, кажу прећи на бину: повести може и Жералдину.

Певати могу за оперету она и Зогу све у дуету.

А оперети и целој граји наслов ће бити „Хохштаплерајс“.

ТАРАПАНА ИЗ ЈАПАНА

Није народ пито силни Хиروهито, па је сад настрада „бесмртни“ микадо и царица с њиме: оде земам златни, а добише име ко злочинци ратни! Остаде без сјаја царство смураја...

НОВИ ПАР

Међу ратним злочинцима Јавио се нови пар, Нико мање но Јапански Царица и цар.

БУРА НАД АЗИЈОМ

Гром за громом, топ за топом, потрес на све стране, Индонези и Кинези своју земљу бране, Анамити коло воде, да свој народ ослободе. То је слика Пацифика — демократском свету дика!

ГРЧКИ МИНУС

Да се Дамаскинос зове Дамаскинус он би се без грешке сликао са минус.

Али и овако по немилосрдан у Јелуди тужној чини минус грдан

РЕКОРДИ

Америка данас има рекорд нов: у штрајковима. А то опет значи: У немеч предњачи.

ТЕТКА АУСТРИЈА

ОТО: — Мамице, прими овога Перицу да се са мном игра; знаш он сад нема куће као ја...

ИЗМЕНАЂУЈУЋИ РЕЗУЛТАТ ИСПИТИВАЊА ИНТЕЛИГЕНЦИЈЕ ОПТУЖЕНИХ У НИРНБЕРГУ

Нирнберг, 14 децембар
Од двадесет оптужених којима се суди у Нирнбергу, њих деветнаест пристали су да им амерички психијатар Густав Цилберт испита интелигенцију. Само велики адмирал Редер је изјавио да је довољно интелигентан да не пристаје да му се испитује интелигенција.

Сви остали оптужени молили су да се што пре с тим поче, пошто су и сами били радознали да чују да ли има какве разлике између њих и милиона Немаца које су они годинама вукли за нос док их нису овако лепо удесили.

Резултат испитивања које је трајало неколико недеља показао је да је од свих ових немачких великана најпромућурнији бивши министар финансија Рајха Шахт. Окупационе рајхсмарке штампане су по његовој генијалној замисли. Захваљујући њему у целој Европи завладало је невиђено благостање. И најсиромашнији људи имали су хиљаде и хиљаде марака које су могли, ако су били довољно интелигентни, у чешљеве да уложе.

Овај интелигентни човек интелигентно је одговорио на 143 питања, од њих 150 колико их је свакоме постављено.

Сасвим близу њега по интелигенцији налази се Сајс Инкварт,

аустријски књижевник, који је био толико лепо удесио Аустријанце да ће они, који су остали живи, често спомињати и њега и његову фамилију.

„Четворкаши“ су Геринг и Дениц, који су заузели треће место. Они су одговорили на 138 питања. Остала питања односила су се на значајније датуме у њиховом животу, као што су датуми кад су издата наређења да се бомбардују Лондон, Варшава, Београд, Ротердам и други градови или да се пошаље на дно мора који путнички брод. На ова питања они великани нису никакво умели да одговоре, ма да су због тих својих подвига добили од фирера многа одликовања.

У „тројкаше“ спадају фон Папен, Франк, Фриче и фон Ширах. Они су одговорили на 130 питања. Нешто слабији успех показали су Рибентроп, Кајтел, Шпер, Јодл, Розенберг, фон Нојрат, Фрик, Функ, и Саукел. У размажене „ђаке“ спада Хес, који је на нека питања просто одговорио:

— Ваљда нисам луд да вам и на та питања одговорим!

Најгори ђак је генерал Штрајхер, ма да по интелигенцији не изостаје далеко за њим ни Саукел.

Њих двојица, кад су подвргнути испитивању, како је сам лекар казао „мумлали си као дивље звери кад их присиљавају да изводе трикове“.

На крају испитивања, кад им је лекар саопштио да је Шахт најинтелигентнији међу њима, сви оптужени задивили су га својом примедбом:

— Море, маните и он је обичан магарца као и сви ми! Да је иоле интелигентан, он не би седео с нама на оптуженичкој клупи, него би се налазио код генерала Милера у Шлезвиг-Холштајну. Тај чова је интелигентан! Још увек у униформи, још увек на слободи! А ми ко зна како ћемо проћи...

Међутим, њихова бојазан је неоснована. Јер, према предлогу чланова Удружења за помоћ Немачкој, које је основано у Лондону, најинтелигентније међу оптуженима у Нирнбергу не треба нипошто осудити на смрт. Да су глупаци па хајде, де. А ако већ неко мора да заглави, онда предлажу да то буде Штрајхер, који се понаша на суђењу као медвед и који је очигледно глуп као हुскија, па није осигурао на време сведочење ни једног лорда ни финансијера.

ПИСМО „ЈЕЖУ“

Обреновац, децембра 1945
Наши органи милиције ухватили су Владимира Лукића из Баталага, срез Уб, са пуним колима разог емајлираног и порцеланског посуђа и на слушању Лукић набавио у Београду, дајући за њега намирнице које је из села однео у Београд. Како су и намирнице као и замењено посуђе роба која подлеже планској расподели, то је Отсек унутрашњих послова у Обреновцу робу одузео а Лукића оптужио Среском суду. Срески суд, после одржаног суђења, доноси одлуку, да се оптужени ослободи сваке казне, а да му се одузето посуђе врати са мотивацијом „да је посуђе купљено за домаћу употребу“ и ако оптужени није имао никакве рачуне о купљеној роби јер ју је набавио разеном са једним лицем у Београду, које није пронађено.
Прилажем наређење Среског суда

Отсеку за унутрашње послове СНО-а

Обреновац

Пресудом овог суда од данас бр. Р-687 45, а по пријави Отсека унутрашњих послова СНО-а од 9 X 1945 бр. 2659 окр. Лукић Будимир, из Баталага ослобођен је од оптужбе, па се налаже наслову, да му преда у државину и својину следеће одузете ствари: 5 кутлача за сипање, по један лонац од 12 л., од 10 л., 7 л., 5 л., 4 л., 2 комада лонца бр. 36, 3 лавора бр. 40, 2 лавора бр. 22, један комад шерпе од 7 л., од 6 л., од 4½ л., 2 л., 1 л., 2 комада лонца са поклопцима од 3 литра, 6 чанака чорбалука, 6 лончета за воду од ½ л., и 6 комада тегли од ¼ л.

А. Јовановић с. р.
Судија

Отсек, међутим, није поступио по наређењу већ се жално Јавном тужиоцу који има да да своју реч.

Тако је Обреновац из пресуде свога среског суда дознао да једна породица за своју личну употребу треба 7 лавора, 6 бочкала за воду, 17 шерпи итд., односно више од 60 разог посуђа, које се купује одједном у данашње доба оскудице.

ОДГОВОРИ ЧИТАОЦИМА

Пекару: Да, познато је да многи од вас мешају већи проценат кукурузног брашна у пшенично но што је прописано. Само нека пазе да се у то мешање не умешају власти, јер онда може свашта да се замеси.

Гросисти: Кажеш да си тридесет година радио, али да си сад онемогућен. Човече, зашто да радиш? Зар ти није доста што си и унучад обезбедио, него би још хтео.

Обавијест. — Сопствену исказницу тискању и дозачену са стране промичбеног уреда Главном усташког стојера НДХ, изгубљену негде код Широког Бријега, као и цијело сопствено држање од 1941 до 1945, без освртаја на показану уљудбу, расглашујем неваљаним и не признајем за своје, те евен-туалне последице не носим. За дом спр... — пардон — Смрт фашизму! — Јуреку Злочинецу, умировљени ројник, Мишја Рупа.